

Tollbamondás

A vers a nyelv szobra

A címben szereplő gondolat az öt éve elhunyt Kányádi Sándortól származik, aki a Hargita megyei Nagyalambfalván született 1929-ben Kányádi Miklós gazdálkodó és László Julianna gyermekeként. Édesanyját 11 évesen elveszítette. Iskoláit szülőfalujában és Székelyudvarhelyen végezte. A kolozsvári Bolyai Tudományegyetem Nyelv- és Irodalomtudományi Karán tanult, 1954-ben itt szerzett magyar nyelv és irodalom szakos tanári diplomát. Tanárként soha nem dolgozott, életét az irodalomnak szentelte. Tevékenyen részt vállalt az irodalmi életben, iskolák, könyvtárak, művelődési házak állandó vendége volt a Kárpát-medencében és a nagyvilágban.

Költői tehetségét Páskándi Géza fedezte fel, ő közölte első versét a bukaresti Ifjúmunkás című lapban 1950-ben. 1955-ben jelent meg első verseskötete, a Virágzik a cseresznyefa. 1960–1990 között a Napsugár című gyermeklap szerkesztésében vett részt. Írói álneve Kónya Gábor volt.

Bécsben 1967-ben a romániai magyar líráról tartott összefoglaló előadást. 1984-ben egy hosszabb észak- és dél-amerikai előadó körúton vett részt: járt Kanadában, az Egyesült Államokban, illetve Argentínában és Brazíliában. 1990 után Budapesten élt.

A Kányádi-féle költészetnek három pillére van: a közösséghez tartozás, az erkölcsi felelősség és a világban való otthonlevés alapigazsága. Gyermekek számára írt verseiből, prózájából szintén egész életmű állt össze. Kezdeményezésére nyílt meg 2012-ben Budapest I. kerületében a Mesemúzeum és Meseműhely. Műfordításai a nagy erdélyi elődök – Áprily, Dsida, Jékely – munkásságának tudatos folytatásaként születtek.

Életműsorozatát a Helikon Kiadó 2007-től adja ki, gyerekkönyvei különböző válogatásokban jelennek meg, verseit a Kaláka együttes tette halhatatlanná.

Az 1983-as Hiúság című versében Kányádi Sándor egy neki szentelt padról ábrándozik. 10 év múlva egy budapesti nyugdíjas házaspár megvalósította a költő álmát, mellyel a budapesti kék metró Arany János utcai megállójában találkozhatunk.

1998-ban a Digitális Irodalmi Akadémia tagjává választották, életműve fölkerült az internetre. A Kossuth-díjat 1993-ban kapta meg, de ezek mellett még többtucatnyi díjjal tüntették ki. 2014-ben a Nemzet Művésze, 2017-ben, élete utolsó nagy elismeréseként Prima Primissima díjas lett.